

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob **torkih, četrčkih**
in **sobotah**. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za eno mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— " " " 4.50
za pol leta . . . 6.— " " " 9.—
za vsa leta . . . 12.— " " " 18.—
Naročnino je plačevati naprej na naročbe
brez priložene naročnine se uprava ne
ozira.

Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.
izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v prilogi; za
naslove z debelimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnice in javne zahvale, do-
mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema *upravnishstvo* ulica Molino pi-
colo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase
je plačevati loco Trst. Odprište reklama-
cije se pristoje.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

"Edinosti je moč".

Slovenskim starišem.

Dopis iz tržaške okolice.

Počitnice so, bliža se pričetek šolskega leta. Marsikateri ubogi oče, marsikojna mati, posebno udova, trudi se noč in dan, nad svoje moči, ter si tako rekoč ne privoščiti niti najpotrebnejega počitka in živeža, da preskrbi svojim otrokom dobro odgojo. Kako je pa v tem pogledu tu pri nas v tržaški okolici? Da-si je čuti tu pa tam nezadovolj-
nežev: "Časi so slabi, človek težko izhaja z dru-
žino", vendar resnica je ta, da tu pri nas človek
lahko živi, če le giblje; koliko lažje izhaja pa
zdrav, pošten, priden delavec! Varčen gospodar
in zavedna gospodinja izšolata veliko lažje otroke
v tržaški okolici, nego drugi, ki so oddaljeni od
mesta. Koliko domače inteligence pa imamo? Sli-
šim že nekatere: "Kdo bode pa delal, ko bi se
vsi učili?" Le tako neumnega govorjenja ne! Mar
moramo biti vsi okoličani le zidarji, kamenoseki —
delavci?! Ali ne bi bilo boljše za nas, ko bi leto
za letom rasla domača gospôda? To bi bil steber
ob periferiji! Kdo bi si upal zoperstavljanje se po-
štenim učenjakom? "Dobro, dobro bi bilo," poreče
sedaj kdo, "ali kje imamo slovenskih šol?" Bog
pravi: "Pomagaj si sam in jaz ti bodem pomagal".
Ali ni že sam Bog dal Slovencu izreden talent,
da se lažje priuči dvem, trem jezikom, nego drugi
narodi jednemu? Če človek nima lastne kočije,
sede rad na ptuj voz, da le pride do zaželjenega
cilja. Kdo pa nam more pridobiti slovenskih šol,
če ne domača inteligencija?! Človek je v prvi
vrsti sam, potem so bratje in potem so tujci. —
Če si pa človek ne zna pomagati sam, zastoj
pričakuje bratove, še manj pa tujčeve pomoči. Ko
si je pa človek začel sam pomagati, rad mu pri-
skoči brat v pomoč in še celó tujec mu pomaga.
Torej stariši, koji imate talentirane otroke, ki i-
majo še zraven tega veselje do učenja, ne pregre-
šite se nad svojim rodom, dajte sina, dajte hčer
v šolo! Ne recite: "Kaj bo ženska, dovolj je, da
zna brati na molitvene bukvice". Ne, ne, dragi
moji! Ženska naj zna ravno toliko, kolikor možki

in še več! Kaj pomaga otrokom očetova izobra-
ženost, ko je ves dan z doma. Mati je prva učiteljica otrokom! Slepca pa ne more voditi slepeca! Vsaka mati, žena priprostega delavca, morala bi biti primerno izobražena in še le potem bi se bilo nadejati v Slovenceh boljših časov. Kje pa naj bi deklice dobivale tako izobražbo? V srednjih šolah gotovo ne, ker jih ni še za ženske. Tudi tu bi si morali stariši sami pomagati ter uporabiti vsaj one pripomočke, koji so na razpolago. Mesto tega pa so nekateri tako sebični, da porabljajo majhne de-
klice za vsakovrstna dela ter jim tako jemljejo čas in veselje do učenja. Ljudska šola bodi stari-
šem prva skrb in še le potem, o svobodnem času, naj otroci opravljajo vsakovrstna, njih močem pri-
merna opravila, da se tako rekoč igraje privadijo vsakemu delu. Delo ne sme biti nikomur v sramoto in le na ta način bode ženska prav izobra-
žena: v znanostih in v hišnih opravilih zajedno. Kaj pomagajo zasebni ženski zavodi, v kojih se deklice uče v kuhanju, šivanju itd., če pa pride udova nekdanjega bogatega trgovca v tak polo-
žaj, da še repe in krompirja nima? Kaj pomaga, ako se je naučila še tako pravilno izrezavati krpe in ušivavati, če pa je krpa premanjha ali jo še celó nima. Ženski je treba vsestranske izobrazbe in še le tedaj si bode znala pomagati v vseh položajih ter prav držati tri vogle hiše. Imejte torej, stariši, za deklice ravno tako skrb kakor za dečke in še več. Pošiljajte jih skrbno v ljudsko šolo; kjer pa vidite talent in veselje, pa le naprej žnjimi! "Kaj pomagajo šole, poreče zopet kdo, saj ta ali oni je poslal sina ali hčer v šolo, pa kaj je postalo iz njiju? Niso za delo, ne v prid narodu. Ta je postal celó renegat, da zapeljuje narod, mesto da bi mu pomagal. Oni je postal brezverec, da pohujšuje ljudstvo. Ta ali ona ni za delo, ne za drugo". — Počasi, prijatelj! Ali pride komu na misel, da bi hotel zatreti ogenj, ker isti včasih provzročuje veli-
kansko škodo? Da se je spridil ta ali oni dijak, kdo je temu kriv? Mari znanost? Pomislimo malo: ali je imel ta sprijeni dijak talenta in veselja do učenja? Ali so se trudili stariši in učitelji, da bi

prav spoznali prav tega otroka, deklice, mladeniča? Ali niso bili morda sami gojitelji krivi, da je za-
šel na kriva pota? Sprijetnost nekaterih dijakov naj ne straši starišev, da ne bi dajali svojih otrok v šolo! Stariši, zapomnite si raje to-le: Bodite zadovoljni v svojem stanu! Vi si ne morete prebrati stanu, a vašim otrokom pomagajte lahko do boljše bodočnosti. Ne tarnajte pred svojimi otroci, da imate preteško delo, jed preslabo, da gospôda nič ne dela, pa dobro je in pije itd. S tem ne samo, da nič ne koristite svojim otrokom, temveč učite jih le nezadovoljnosti. Ko daste hčer ali sina v šolo, zdela se mu bode kmalu učenje pretežavno, jed preslaba, soba premajhna, postelja pretrda, obleka prekmečka itd. Veliko nepotrebnih stroškov vam bode provzročal, vedno manj se učil in več pohajal, dokler se ne — izpridi. Učite otroke z besedo in z vzgledom, naj bodo zadovoljni z vsem, potem bodo lahko izhajali kamor koli pojdejo. Slo-
venska inteligencija, duhovska in posvetna, naj na-
govarja ter podučuje stariše, da bodo vedeli, kam in kako vpisati otroke. Vsak zavedni človekoljub naj prihiti se svetom v pomoč nevednemu očetu, ubogi materi-udovi! Pa tudi materialno naj po-
maga bogat sosed ubogemu sosedu, prijatelj prijatelju, znanec znancu, sorodnik sorodniku itd. Tak bode najboljši dar domovini v prid. Človekoljub.

Tovariši - abiturijentje!

Bliža se čas, ko se poslovite od milega doma-
čega praga, od svoje domovine, da nastopite novo dobo življenja, dobo akademiških študij.

Marsikoga izmed vas teže skrbi, ker ne po-
znate še akademiškega življenja v tujini. Res čaka vas mnogo truda, mnogo napora; preživeti vam bode marsikatero tužno uro. Srečavali bodele samo tuje obraze, čuli le tujo govorico.

Naš narod se boji za vas, boji se, da se mu ne pogubi kak sin v daljnji tujini, da ne zgine v penečih vrtincih velikomestnega življenja ali ne zgubi ljubezni in navdušenja za milo nam domovino, za tužni narod slovenski.

Pristopila je k grobu, pripognila se in dahnila v vrtnico, šla sém, šla tje, tu je povzdignila cvetko, tam odtrgala vel listič in ga vrgla proč. Pri tem pa mi je rekla:

"Hvala Bogu, cvetlice vspevajo lepo. Jaz sem jih vsadila. Ne smejte se. Ni-li prav? Ta človek, kateri tukaj spava, nima duše na svetu — ne duše ki bi mu lepotičila grob. Kamen so mu postavili, da — trd kamen, kakor so človeška srca. Zadoštuje-li to? Cvetlice se lepše, to diši, to živi. Za nagelj sem se zelo bala, šel je nekako na slabo. A vendar je okrevljal. Glejte, kako je poln, kako je rumen. Milota!"

"A kdo Vam je ukazal, Nežica, da posadite cvetke na grob tega Vam nepoznanega človeka?"

"Kdo? Ali ste čudni! Srce. Ko ni hotel drugi, pa sem jaz, sirota. Mislim, da nisem grešila. Ko-
likokrat sem čitala samcata te njegove lepe — prelepe pesni. Bržkone verujete tudi vi, da so lepe, da-si kranjske. Popred sem čitala le koledarček in povesti o "Lažnjivem Kljuku". Hã, hã, hã! Jaz norica sem mislila, da je to med, a ono smet. Ko so mi prišle te pesmi v roke, potem so bili drugi računi. Znate-li, kako je človeku pri duši na ve-
liki petek, ali ako Vam umre mati, ali ako kaj lepega sanjate — kako Vam ide to do srca. Tako

PODLISTEK.

11

Karanfil s pesnikovega groba.

Hrvatski Spisal Avg. Ceno a; poslovenil C v e t k o.

Prišli smo na pokopališče. Toliko se še spo-
minjam, da ni daleč od mesta, da je na ravnini in
da je ograjeno. Več tudi nisem videl, ker sem
gledal le Nežo. Deklica je krenila po sredi in naju
je dovedla, polagoma korakaje med grobovi, do
stolpča iz likanega granita. Spomenik je zdolaj
nekoliko ožji, zgoraj širji, a vrh je podoben, če se
ne varam, majhni strešici.

"Tukaj je!" rekla je deklica in ustavši se
pokazala nam je prstom kamen, okoli katerega je
bilo zeleno grmovje polno pisanega cvetja.

Dã, tu je bil Prešernov grob. Tako je go-
vorila tudi zlata pisava na kamenu. Jaz in Albert
sva sedla na bližnji grob, motré divno in priprosto
sliko, ki se je kazala našim očem. Škoda, da ni
bilo nobenega slikarja. Jaz in moj pobratim sva
znala za silo risati svinčnikom, a kaj so te mrtve,
črne črte brez modrega neba, brez zelenila, brez
rudečila, brez sijajnih očí, brez polnega života?

Bilo je tiho. Niti listič se ni zazibal, niti
oblačka na kristalnem nebu, samo na zapadu nad

nemim gorovjem prelivala se je modrina v blede
rudečilo. Modrinjakov cvet, margarana, divji mak
je rasel po nizkih grobovih med lesenimi križi.
Samotno, nepremično se je vzdigoval Prešernov
stolp kakor velikan lukaje v čarobni kraj. Solnce
je bliščalo na gladkem granitu, na zlatih črkah,
kakor da bi blagoslavljalo to zadnje znamenje
slavnega genija, oni kamen, kateri je za nesreč-
nega pesnika lažji nego breme pustega življenja.
A okoli kamena so cvetele vrtnice, poklanjaje se
svojoj glavo grobu, je cvetel karanfil, vzdigaje
svoje rumene zvezdice proti nebu, je cvela skromna,
sramežljiva sirotica, lepa kakor gospodski žamet.
Včasih je sél na vrtnico rumenokrili metulj, včasih
je šla preko grmovja "zlata Mara". Priletela je
tudi ptičica, sedla na kamen, stavila glavico na
stran, pogledala deklico, zažvrgolela in odletela
preko pokopališča pod nebo. A Neža? Klečala je
mirno pred Prešernovim grobom. Tako milo so se
razlivali solnčni žarki na nežnih zaokroženih
črtah Nežice, na pripognjeni glavici, na tem licu,
na svilnatih in dolgih trepalnicah, pod katerima
je dvoje črnih očes gledalo pesnikov grob, med
tem ko so bile roke sklenjene k molitvi počivaje
v devinem krilu. Zgubil sem se, motré to sliko.
Hipno je vzdignila deva glavo in skočila na noge.

Naš narod se boji za vas, ker ste mu up boljše bodočnosti. On pričakuje od vas, da si pridobite kot akademiki mnogovrstnega znanja in raznih vednosti, da utrdite svoj značaj ter se vrnete moške, pripravljeni na boj zoper sile, našemu narodu sovražne in pogubne.

Nekakljaz proti raznim nevarnostim, pretečim akademiku, so akademiska društva.

Tovariši - abiturijentje! Duševno središče slovenskega dijaštva na Dunaji je bila 55 tečajev in je še „Slovenija“.

„Slovenija“ ima namen, gojiti v srcih svojih članov ljubezen do domovine in vsestransko izobraževati slovenske akademike; sredstva v ta namen so ji: društveni shodi, zabavni večeri, izleti, znanstvena in leposlovna predavanja, gojenje glasbe in petja, društvena čitalnica in knjižnica.

„Vse za svobodo in narodnost!“ je „Slovenija“ geslo, katerega se vedno trdno drži, pod katerim je vzgojila in dala slovenskemu narodu že toliko izvrstnih mož, že toliko navdušenih prvoboriteljev.

Bratje! kogar prepričanje se strinja z geslom, katerega ima „Slovenija“ napisanega na svojem praporu, naj vstopi v to društvo! Tu najdete odprta srca, srca svojih bratov! Delovati hočemo skupno z vsemi močmi, da se vrnemo po dovršenih študijah v domovino kakor vredni sinji čilega slovenskega naroda.

Tovariši - abiturijentje! Še enkrat vas vabimo, vstopite, kateri pridete na dunajske velike šole v akademično društvo „Slovenija“! Zagotavljamo vas, da se vam društvo priljubi ter vam bode kolikor mogoče nadomestovalo milo nam domovino; in vam kliče „Na svidenje“!

Vse za svobodo in narodnost!

Za odbor:

Fr. Muhic,
t. č. predsednik.

J. Merhar,
t. č. tajnik.

DOPISI.

Iz Tomaja. (Izv. dopis.) Dne 16. t. m. imelo je „Kraško vinarstvo“ vsakoletno zborovanje in zajedno volitev novega odbora. Ob tej priliki bili so navzoči: visokorodni c. kr. okrajni glavar sežanski, grof Schafgotsch z okr. komisarjem, dalje c. kr. višji obrtni nadzornik, blagorodni g. Oskar Polley ter več duhovnikov, posestnikov in učiteljev iz bližnjih vasij kraških. Počastila nas je pa tudi svojim pohodom precejšnja družba iz Trsta, med njimi precejšnje število dam.

Po dohodu g. c. kr. okrajnega glavarja odšli smo proti vinogradu, kjer se je imelo vršiti zborovanje. Zborovanje je otvoril predsednik društva, preč. g. Urban Golmajer, ter v kratkih besedah povedal o gmotnem (stanju) napredku društva. Društvo imelo je minolega leta okroglih 800 gld. dohodkov. Izmed teh je darovala visoka c. kr. vlada 400 gld., slavno kmetijsko društvo goriško 100 gold. Stroškov je bilo minolega leta do 500 gld.

so se me prijele te poezije. Nekako tožno in dobro mi je bilo pri srcu. Seveda, da ne razumem vsega. Tu so latinska imena, a drugod je pisano prevsoko. Seveda. Prešeren je bil učen človek, a jaz sem neumna deklica. A to razumem, da je moral biti dober, da je bil nesrečen — zaradi neke deve. Ne znam, kako je, ako kdo družega ljubi, a oni njega ne ljubi — ali hudo mora biti vsejedno. Pa za Prešerna mi je žal. Vidiš, sem si rekla, ta siromak je napisal toliko lepih pesmic. Za koga? Za vse ljudi. Ni li res? Vsakemu srcu ugaja, ko peva ali čita njegove poezije, vsakej duši je mило. Ne znam, kakó, zakaj, a je. A kaj ima od tega? Na, ta kamen, ta trdi kamen! To je vse. A ko je bil živ, ni se nikdo brigal za njega. Zato sem mu posadila to cvetje. Tudi od tega nima seveda nič. Ali, ako pogleda iz nebes na svoj grob, veseli ga, da rasó na njegovem grobu vrtnice in karanfil. Pa je tudi to: Ko je tiha noč, ko spava ves svet, se baje nagibljejo cvetlice na grob in šepčejo pokojniku, kaj so videle lepega po dnevu, kaj so pripovedovale ptice, a pokojniku se sanja o tem. Morda mu je pripovedovala ta vrtnica, kako mu čuvam in lepšam grob. Znam, da bi mu bilo drago to čuti, da mu ostanke čuva vsaj jedna živa duša*.

(Pride še.)

Na to se je oglasil visokorodni gosp. c. kr. okrajni glavar, ter nam dokazal v jedrnatih besedah, v koliko je pripravljena vlada pomagati po trtni uši prizadetim posestnikom. Dragi rojaki! Tukaj ste imeli priliko slišati, v koliko smo še nevedni. Po besedah gosp. glavarja ni dosedaj še nihče v vsem okrajnem glavarstvu sežanskem nanznil svojega okuženega vinograda, razun enega samega posestnika. Kaj spimo vendar, za božjo voljo! Ne! Na delo! In to čim prej, tem bolje. Za nas Kraševce bila bi huda brez trte in le-tej preti tu pa tam nastopajoča trtna uš.

Prezaspano postopamo pri nas gledé ameriških kultur. Od strani županstev in od strani šolskih vodstev pričakovati nam je, da se bode ljudstvo poučevalo, kako naj se vede o priliki puštošenja po trtni uši.

Hvala bodi izrečena na tem mestu visokorodnemu g. grofu, da nam je pokazal v svojem govoru, kako naj postopamo za obstanek našega vinarstva.

Na to stavlja je predsednik vinarskega društva predlog, da se voli g. O. Polley pokroviteljem društva. V resnici zasluži mož, da ga počastimo, kajti on se ne plaši ni stroškov ni dela, ko gre za napredek našega vinarstva. Ne treba povdarjati torej, da je bil enoglasno izvoljen pokroviteljem vinarskega društva. Bog ga živi!

Na to šli smo skupno v vas, da se izvoli novi odbor za dobo 3 let. Prišedšim v vas prišli so nam nasproti tržaški gostje. Iste je pozdravil predsednik vinarskega društva.

Mill nam gostje, došli ste tudi vi spodbujati nas v prosep našega vinarstva, kakor je bilo posneti iz govora g. Maksa Coticca. Da, racijonelno gospodarstvo, kakoršno imajo bratje Čehi in drugi napredni narodi, naj bi se uvedlo tudi med nami Slovenci. Skrajni čas bi bil v to, da se otresemo tistih, ki pravijo: tako je delal moj pokojni oče, tako bom delal tudi jaz. Svet napreduje, napredujmo tudi mi, da ne bomo tožili o slabem gmotnem stanju. Malo jih je še med nami, ki so napredni, in do teh se obračam s prošnjo: pomagajte, delujte na vso moč, da se naše kmetijstvo povzdigne do višje stopinje.

Prišli ste pa dragi nam gostje tržaški, tudi z drugim namenom. Blag je bil vaš namen.

Izvedeli ste, da naše pred malo časa potrjeno pevsko društvo spi, prišli ste, da ga zopet vzdržite k vztrajnemu delu. Oživi naj zopet na ta ali oni način! To je naša srčna želja.

Pevska društva in društva sploh, dragi rojaki, imajo prevzvišen namen. V društvih se človek izobraža ter razvedruje. Društva izpodrivajo po deželi tiste razupite javne plesse, kojih naj bi skoro bilo konec. Mladina se hoče razveseljati na ta ali oni način, zato naj bi se razveseljevala prirejanjem poštenih društvenih veselice, ne pa po javnih plesih, kjer so najprej veliki stroški, in nazadnje tu pa tam pretep. Dragi rojaki in domačini! Priliko ste imeli slišati mile glasove pevskega in tamburaškega zbora tržaškega.

Posnemajmo torej, kar smo videli in čuli lepega! Zavežimo se, da se zopet postavi, kar se je bilo razkopalo! Moje pero je preokorno, da bi vam moglo opisati občutke, ki jih je napravil na nas popoludne minole nedelje. Smelo rečem, da oni, ki nasprotujejo racijonelnemu gospodarstvu in pa oni, ki nasprotujejo narodnim društvom, so rušitelji gmotnega blagostanja in duševnega napredka naroda.

Dragi rojaki, skrajni čas bi bil, — devetnajsto stoletje bliža se koncu —, da se poboljšamo, ter da bi skušali popolniti čim preje, kar smo zamudili.

Še enkrat torej: hvala iskrena visokorodnemu g. grofu, okrajnemu glavarju sežanskemu, na njegovi pravični sodbi o našem sedanjem stanju, ter na pouku, kako se nam je ravnati.

Prelepa hvala g. predsedniku „Slovanskega pevskega društva“ gosp. Poliću, za njega trud, vrlemu pevovodju gosp. Srečku Bartelju na njega izbornem vodstvu petja, častitim damam mešanega zbora in drugim gospodom pevcem in tamburašem na njihovem trudu in požrtvovalnosti.

Posebna hvala tudi g. Maksu Coticu na njega umestnem govoru, kojim je vnel naše ljudstvo za napredovanje na gospodarskem polju. Splošna hvala vsem, ki so se prizadevali, da se je sicer

svobodna in priprosta zabava izvršila tako, da nam nikoli ne pride iz spomina. Marsikoj si vzame k srcu, kar je slišal in videl v nedeljo.

Očito povem, da je ob pevanju mešanega zbora „Oj planine!“ marsikomu solzilo oko. Tako petje seza do src.

Zaključiti mi je, a ne morem storiti tega brez prošnje: Dal Bog, da bi na prihodnjem sestanku mogli reči samozavestno: Napredovali smo od zadnjega sestanka sem! V to ime Bog pomozil!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 20. avgusta 1896.

„Liberalno“ gospodarstvo v Tridentu.
Trst in Trident sta dva nerazdružljiva pojma. Isti „liberalni“ duh veje tu kakor tam, isto „izborno“ gospodarstvo tu, kakor tam. Pa kaj je „liberalni“ gospodi za primanjkljaje v občinskih blagajnah, glavna stvar je, da se širokoustijo s svojo „culturo“ in pa da vihrajo zastavo „latinstva“. Da je v tem pogledu v Tridentu baš tako kakor je pri nas v Trstu, to dokazuje dopis, ki ga je te dni prinesla iz Tridenta Goriška, sicer ne baš italijanstvu nenaklonjena „Eco del Litorale“. Dopis slove: Tu se širi vest, koja zabeležimo „cum beneficio inventarii“, da odkrijejo v Tridentu prve dni oktobra meseca spomenik Dante-ju in sicer takoj po zaključanju antimasoniskega kongresa. Poslednje dni sklenil je mestni svet v Tridentu darovati k že izdanim svotam še 6.000 goldinarjev iz občinskih sredstev za ta spomenik. Kako je to došlo, tega ne znamo, toda dejstvo je, da se po deželi ni nabralo dovoljno denarja za pokritje stroškov za spomenik največjemu našem pesniku. Municipij Tridentski ima kjubu dolgu 3 milijonov goldinarjev (!!), ki je davke pogljal strašansko kvišku, sedaj vendar še denarja za spomenik, za kateri se je nabralo preko 100.000 gld. V Tridentu plačujejo se dandanes, ako tega kdo morda še ne zna, strašne svote na dokladah in pristojbinah. — Doklade na obrtnijski davek in dohodarino iznašajo 225% — kar je jasno znamenje, da občinski položaj ni baš sijajen, toda ultraliberalnemu municipiju Tridentskemu so to postranske stvari. Ima namreč denarja za izdajanje; kadar ga pa nima, zna si ga že poskrbeti. In tako poklanja 6000 gld., osvedočen, da tako in takó nihče ne bode imel poguma protiviti se temu. S tem denarjem morajo blagi Tridentski plačati tudi za druge patrijote v pokrajini Dantejev „pekel“ in „vice“, koje pa itak že par let uživajo na tem svetu zbog velikanskih občinskih doklad, ki jih tlačijo, da, uničujejo. Neliberalni listi protestujejo proti takim izdatkom in prav imajo. Prebivalstvo koje male občine si želi prav potrebnega razširjenja svoje cerkvice, popravo zvonika, morda vodnjaka, svetiljko, a tu kriče „liberalci“ takoj, da se zametuje denar, da je potrebna avtonomija, ki bi omogočila, da se nadzoruje občinske uprave od blizu. Nasproti pa mora prebivalstvo Tridenta, koje skoro dušé dolgovi zbog „liberalnega“ gospodarstva in ki ima resničnih potreb, in ki ostane italijansko tudi brez spomenika, to prebivalstvo torej mora molčé gledati, kakó se zametuje na tisoče in tisoše goldinarjev za stvar, ki je sicer idejalno lepa, toda nepotrebna z ozirom na sedanji položaj občine, koji je treba zaresne in skrajne varčnosti.

Tout come chez nous!

Ministerijalnim svétnikom extra statum
v naučnem ministerstvu je imenovan na mesto pokojnega dvornega svétnika Germana, dosedanji profesor na praškem češkem vseučilišču, dr. Režek. Tako so dobili Čehi zopet svojega človeka v naučno ministerstvo.

Deželnozborske volitve na Štajarskem.
V očigled bližajočim se deželnozborskimi volitvam vedo nemški listi pripovedovati raznih stvari o razporu v slovenskem taboru. Ne treba praviti, da je to vse skup izmišljeno in da ljubi nemški prijatelji govore le to, česar si — želé. Seveda je tudi med štirskimi Slovenci tako, kakor je ravno povsod drugod ob volitvah: pogajati in pogovarjati se treba, in rešiti tu pa tam koje personalno vprašanje. A smešno je, ako bi hotel kdo sklepati iz tega, da je med Slovenci prepir. Te ljubavi — da bi se namreč prepirali med seboj — ne store menda svojim nasprotnikom trezni rodoljubi v slovenskem Štajerju.

Da se določi potrebno, bil je dne 17. avgusta

v Mariboru shod zaupnih mož slovenske stranke. O tem shodu poročajo „Slovenec“:

„Politični shod zaupnih mož v Mariboru dne 17. avgusta je bil prav dobro obiskan. Večina dosedanjih deželnih poslancev je bila navzoča, vrhu teh obilno duhovske in svetne gospode in pa lepo število kmečkih mož.

Predsedoval je zboru č. g. dr. L. Gregorec. Zborniki so izrazili obžalovanje nad krivično razdelitvijo volilnih okrajev na Štajarskem, vsled katere imajo Nemci 52 mandatov, tretjina slovenska pa samo osem, in torej pride že na 15.000 Nemcev po jeden mandat, a na komaj 50.000 Slovencev pa po jeden. Zbor je soglasno sklenil, da prihodnji poslanci ne pojdejo v Gradec, dokler bodo vladale sedanje neznosne razmere, da naj novoizvoljeni poslanci postopajo solidarno, ter naj se uklanjajo sklepom večine. Kdor tega ne stori, naj odloži svoj mandat. Program novoizvoljenih poslancev bodi: tirjati zastop slovenskih poslancev v vseh odsekih, posebno v deželnem odboru in deželnem šolskem svetu in enakopravnost slovenskega jezika na dež. učnih zavodih.

Za posamezne volilne okraje kmečke skupine so se soglasno izvolili sledeči kandidati: za Maribor: Robič in Lendovšek; za Celje: dr. Sernec in dr. Dečko; za Ptuj: dr. Jurtela; za Brežice: dr. Medved; za Ljutomer: dr. Rozina in za Slovenji Gradec: Ivan Vošnjak. Ker so namreč p. n. gg.: dr. Lipold, Miha Vošnjak, Jerman in Radaj svoje mandate odklonili, so se na novo izvolili p. n. gg.: Miha Lendovšek, župnik v Makolah, dr. A. Medved, profesor veronauka na c. kr. gimnaziju v Mariboru, dr. Rozina, odvetnik v Ljutomeru, in Ivan Vošnjak, usnar in veleposestnik v Šoštanju.

Vsem izstopivšim poslancem se je izrekla srčna zahvala za njih požrtvovalno delovanje za narod slovenski.

Za štiri mestne in trške skupine objavi politično društvo pravodobno svoje kandidate*.

Po tem poročilu je že jasno, da o prepiru v naši stranki niti govora ni.

Deželnozborske volitve v Sileziji. Čehi in Poljaki v Sileziji so izdali skupen volilni oklic, v kojem izrekajo nado, da Slovani Silezije ne obdrže le dosedanjih mandatov, ampak da pričakujejo novih pridobitev zlasti v mestnih skupinah. Oklic navaja zahteve Čehov in Poljakov. Ako vlada ne bode upoštevala teh zahtev, preiti bode češkim in poljskim poslancem v deželnem zboru v brezobzirno opozicijo.

Iz Moravske. Polagoma sicer, v neprestani borbi proti ogromnim oviram, a vendar dosledno se vrši v Moravski oni naravni proces, ki slednjič povrne to pokrajino samo sebi. Sedanje stanje na Moravskem je nenaravno, krivično. V deželi, ki je po debelih dveh tretjinah češka, imajo vse v rokah — Nemci!

Taki odnošaji so nenormalni in so se mogli vzdrževati do današnjih dni vzlic zavednosti naroda češkega le tako, ker je sistem tako hotel, oni sistem, ki hoče ohraniti nadvladje nemško v vsej Avstriji. In kakor kristalizacijska točka temu nadvladju je veljala od nekdaj Moravska se svojo nemško upravo. Zato so se trudile vse avstrijske vlade, od Auersperga do Taaffe-a, in od Taaffe-a do Windischgrætza, da se ohrani ta podlaga nemški supremaciji v Avstriji. Le po teh namenih avstrijskih vlad moremo si tolmačiti oni veliki upliv, ki ga uživa voditelj moravskih nemških liberalcev, baron Chlumetzky, sedanjí predsednik poslanske zbornice.

Vlada je dosegala svoj namen po velikem delu, pripomočjo veleposestnikov in — Židov! Jeden del veleposestva moravskega je nemškoliberalen že po svojem prepričanju — ta je torej že po sebi najzanesljiveji podpiratelj nemškega nadvladja. Drugi del se zbira v takozvani srednji stranki. Ta ne bi bil toliko krivičen; ker pa je brezpogojno udan želji vsake vlade, sklepa kompromise vedno le z nemškimi liberalci in sestavlja skupno z istimi odločno večino proti onim konservativnim veleposestnikom, ki stoje na strani češke večine prebivalstva.

Posebna zaslomba nemškemu življu na Moravskem bila so do najnovejših časov razna mesta, ki so imela — dasi češka po večini svojih prebivalcev — vendar nemške uprave, ker je tako

hotelo tisto bogato, Slovanom sovražno, a od vseh uplivnih strani negovano židovstvo.

Nemška manjšina, židovstvo in oni del veleposestnikov, ki nima drugega programa, nego da gre na roko vladajočemu sistemu, — ti činitelji so majorizovali do današnjih dni odločno večino češkega prebivalstva.

Toda slednjič se je pokazalo tudi na Moravskem, da so ideje močnejše, nego vsi računi zviti politikov in strank. V poslednjih letih jele so se rušiti nemške uprave po čeških — ali vsaj po večini čeških — mestih: zastava narodne zavesti prebivalstva češkega jela se je prikazovati na raznih citadelah neopravičenega nadvladja nemškega. In ko se ta proces izvrši na vsej črti, ne bode je več vlade, ki bi mogla vzdržati nemško gospodarstvo v tej češki pokrajini. Vážnost občinskih volitev po mestih v Moravski je torej veličanska. Te važnosti se tudi zavedajo toliko Čehi kolikor Nemci, čemur je posledica ta, da se bijejo najtrdovratnejši boji za vsako občino. Ali kakor rečeno: polagoma zmagujejo vendar naravni odnošaji in občina za občino prehajajo v češke roke. Izredno hud boj se je nedavno temu bil za znatno mesto Kijov, Gaya po nemški; konečno je zmaga češka stranka in s tem je zopet jedna važna citadela prešla v češke roke in z isto tudi do sedaj nemški občinski gimnazij. To je občuten udarec za nemško nadvladje in nemški listi se kar zvijajo pod tem udarcem in kličejo vlado na pomoč. Čemu neki? Mar se jim je dogodila kaka krivica? Ne! Saj Čehi so jim odvzeli le to, kar nikdar ni bilo nemška last. Nikdo ne more zahtevati od Čehov, da bi pripoznali načelo: beati possidentes! Kajti s tem, da je kdo — in bodisi tudi stoletja — po krivici užival to ali ono stvar, si še ni pridobil pravice do lastništva. Nemci nimajo niti sence pravice do nadvladja v kronovini Moravski, njih dosedanje nadvladje je bilo brez pravne in etične podlage, in Čehi zahtevajo le svoje pravo, ko zahtevajo, da se Moravska povrne — sama sebi!

Vatikan in Rusija. Vatikan zasnuje v Peterburgu svojo nuncijaturo. Nuncijem je določen monsignor Tarnassi. S tem postane tesnejši kontakt med veliko slovansko državo in sv. stolico, in na tem se mora le veseliti sleherni Slovan in sleherni katolik.

Zaroka italijanskega prestolonaslednika. Italijanski minister za vnanje stvari je že oficijelno obvestil vse zastopnike Italije v inozemstvu o zaroki prestolonaslednika. Poroka bode sledila še-le potem — tako pravi neko rimsko poročilo —, ko bodo osvobojeni italijanski ujetniki v Afriki, in Italija računa na izdatno pomoč ruskega polkovnika Leontieva v ta namen. Torej je že sedaj tu političsko izkoriščanje te zaroke. Tudi francoski listi povdarjajo, da poleg ljubezni so odločevali o tej zaroki tudi politični oziri. — Rimskemu dvoru so čestitali nemški in avstrijski cesar, kraljica angleška, in kralja srbski in romunski. Tudi papež da se je jako dobrohotno izrazil o tej zaroki. Princezo Jeleno bode poučeval v katoliški veri monsignor Milinović, škof barski.

Položaj na Kreti. Pariški „Nord“ naglaša, da so službena poročila o krutostih, ki jih počenjajo Turki na Kreti brez prestanka, napravila na merodajne kroge globok utis. Zato sta ruska in pa francoska vlada dali nalog poveljnikom svojih ladij pred Kreto, da ščitijo kristijane.

Službeno poročilo iz Peterburga zagotavlja, da se v ožigled neprestanim barbarstvom in krutostim, ki jih počenjajo Turki, širi v merodajnih ruskih krogih osvedočenje, da je treba pritiskati na turško vlado. Zaradi tega se je nadejati, da se evropske države skoro sporazumijo gledé Krete in da se to sporazumljenje pokaže v energičnih korakih, naperjenih proti turški vladi.

Različne vesti.

Na Planini pri Vipavi umrl je te dni župnik Josip Nakus v 92. letu svoje dōbe. O pokojniku je „Edinost“ priobčila poseben podlistek, ko je praznoval 60-letnico svojega mašništva. Tu bodi pripomnjeno le, da je bil pokojnik 68 let duhoven. Na Planini je krstil malone vse sedaj živeče vaščane. Mir in pokoj njegovi duši!

Odlikovani generali Nj. Vel. cesar podelil je vojnemu ministru fzm. baronu K r i e g h a m m e r -

ju veliki križec Leopoldovega reda, generalnemu pobočniku generalu konjištva grofu P a a r - u isto-tako veliki križec Leopoldovega reda, fmlt. pl. B o l f r a s u pa red železne krone I. razr.

Iz Škodnja nam pišejo: Dne 17. avgusta proslavili smo tudi letos običajnim načinom rojstveni dan Njegovega Veličanstva. Domača godba, najeta po gospodarskem društvu, šla je sredi vasi in je tam odsvirala cesarsko pesem, potem pa se je pomikala po vsej vasi. Slednjič se je ustavila na mestu, kjer se je imel vršiti slavnostni večer. Tu sta jo pričakovala pevsko društvo „Vesela“ s tamburaši in pa odbor gospodarskega društva. Ne morem vam opisovati podrobno, kako se je vršila ta slavnost, le to Vam povem, da je bilo vse krasno. Sosebno impozanten je bil mešani zbor. Vse je bilo ginjeno do srea. Vso čast škedenjskim dekletam! — Hiše domačinov-Slovencev bile so razsvitljene. Sredi vasi pa, kjer stanujejo ljudje neke druge narodnosti, ni je bilo nijedne lučice. Tu vidimo, kdo je vsikdar tisti, ki goji patrijotiško mišljenje in čustvovanje. Sosebno so to naša narodna društva, ki nam veliko koristijo v gmotnem in duševnem obziru. Jako lepo je bila razsvitljena gostilna Ivana Sancina-Kotalja. Vse je bilo v svečah in balončkih.

Njeg. Veličanstvu je napil g. Anton Sancin-Drejač in je zaključil svoj govor trikratnim živio-klicem. Slednjič se je nabiralo za družbo sv. Cirila in Metoda in se tako častno in dostojno dovršila ta lepa patrijotična slavnost.

Še političski agitatorji. Tukajšnja policija je prišla včeraj trgovskega pomočnika Ivana Giroldija, službujočega pri trvdki Afendoli in stanujočega v ulici Carpison hšt. 4, trgov. pomočnika Frana Ruzzierja, službujočega pri trvdki Benussi in stanujočega v ulici Riccardo hšt. 2 in posestnika Rudolfa Collionda, stanujočega na Koloniji. Vsi trije so na sumu političkega rovanja.

Občni zbor „Kmetijske in vrtnarske družbe za Trst in okolico“ se bode vršil prihodnjo nedeljo dne 23. t. m. ob 8¼. uri zjutraj v telovadnici „Tržaškega Sokola“. Na ta občni zbor opozarjamo še posebno vse člene družbe.

Razpisana štipendija. Razpisana sta dva tržaška gimnazijska štipendija po 105 glđ. na leto. Odda ju tukajšnje namestništvo učencem prvih 6 razredov kojega javnega gimnazija tržaškega. Prosilci morajo biti pristojni ali v Trst ali pa v kojoj občini Istre. Prošnje do 15. septembra t. l. zapisniku mestnega magistrata. Istim je priložiti kratni list, domovinski list, spričevalo ubožnosti in pa šolski spričevali poslednjih dveh semestrov.

Postrežnica se išče za otroška vrta družbe sv. Cirila in Metoda na Belvederju in v Rojanu. Pismene ponudbe doposlati je predsedniku podružnice, g. Josipu Katalanu v Rojanu.

Bivij-Devin. Pišejo nam: Na postaji Bivij-Devin je še vedno vse pri starem; to se pravi: če je človek izstopil na tej postaji, ne ve, kako bi izlazil iz — jarka! Bog ne daj pa, da bi imel še kako prtljago! Do poti, ki vodi na glavno cesto, je izkopana v živo skalo nekaka steza — toda ne za ljudi, nego za koze in pa morda k večjemu za take ljudi, ki hočejo riskirati svoje življenje, ali najmanje pa kako kost na nogi ali na roki, kar se je žalibože uresničilo že večkrat. (Sokolov izlet).

Po menenju razsodnega človeka bi uprava južne železnice vendar morala gledati na to, da so poti ali tudi steze, ki vodijo do postaj, če že ne gre drugače, vsaj v takem stanu, da je mogoče po njih hoditi in nositi prtljago, saj je to v prvi vrsti podjetju na korist. Toda če človek gleda in opazuje, kako se potniki mučijo, da izlezejo iz onega korita, v katerem leži popolnoma skrita postaja Bivij-Devin, misli mora nehoté, da je ta postaja samo za hribolazce in one nearečne kandidate, ki si hočejo polomiti kosti in rebra. Le to se mi čudno zdi, da ni koji Amerikanec postavil ondi v obližju malo kolibo, da bi vsacega potnika sproti zavaroval proti nezgodi! Morda si je pa tudi on tako mislil, kakor uprava slavne železnice; saj je ta steza le za kmete in pa za revne delavce — za take ljudi je pa že dobro — teh ni škoda; knezi, grofi in baroni se pa itak vozijo le v Nabrežino, če hočejo iti v Devin.

Slučaj je menda hotel, da je pred nekaj časa izstopila na omenjeni postaji večja družba in hotela iti peš do Devina. Opazoval sem to ljudstvo, ki so bili, sodé po govorici, tujci. Nekaj časa

so strmeli in gledali ono monumentalno skalo, v katero je vsekana tista steza — ki dela nečast ne samo železnici, nego XIX. veku, — gledali so naše domačine, ki so mirno in tiho plezali navzgor, potem pa so se obrnili do železničnega sluge in ga poprašali, če ni drugega izhoda iz te zagate, na kar so dobili odgovor, da sti še dve drugi poti, toda ena, čednejša, vodi preko privatnega posestva, torej ni dovoljeno hoditi po njej, a druga vodi čez samo skalovje — torej je še slabša od prve. Vsi so napravili nekako čudne obraze in čuti je bilo nekaj besedij, ki pa niso bile posebno laskave za južno železnico, kakor: škandal, sramota itd.

To bi vse še človek potrpeč — in dejal bi: železnica se boji troškov! Ali najlepše je to, da so se dotični tamošnji posestniki, kakor g. Tönies in nekateri drugi, tudi že potegovali za to zadevo in prosili železnico, da bi kaj ukrenila, in so se zavezali, da napravijo na lastne troške kamenite stopnice, železnica pa naj je samo vzdala! Kaj še! Stopnice so že izdelane, kakor sem poizvedel iz zanesljivega vira — in ležijo ter čakajo, da se slavna gospoda odloči in je vzdala.

Čul sem tudi še eno drugo in ta je še najlepša. Južna železnica bi menda že se naredila to ljubav dotičnikom, ki jej hočejo podariti stopnice, da bi je vzdala, ali vsa ta zadeva je menda pri namestništvu, ki mora rešiti to reč. — Toda tisti akti leže menda na koji mizi in jo varujejo prahu! Ljudje pravijo, da ti nesrečni akti leže že šest tednov tam v rumeni hiši! Nur langsam voran! Najbrže se dotični gosp. referent boji teh aktov, ker imajo opraviti z ono proketo skalo; in se boji, da bi si ne zlomil noge. (Pa ne ob aktih! Opazka hudomušnega stavca.)

Slovenska višja dekliška šola v Ljubljani se vendar odpravi slednjič v mesecu novembru. Deželni šolski svet je že potrdil pravilnik in učni načrt. Začasnim voditeljem te šole je mestni odbor imenoval profesorja dr. L. Požarja.

Kolesarsko društvo „Gorica“ in klub biciklistov „Tržaškega Sokola“ sta priredila minolo nedeljo prvo skupno dirko za svoje člane iz Mirnega na Jamlje v Devin in ob enem društveni izlet v Devin.

Da-si se je prijavilo in je dirkalo le šest dirkačev in sicer trije člani kolesarskega društva „Gorica“ in trije člani kluba biciklistov „Tržaškega Sokola“, vendar je bila zanimiva.

Na cilj je došel prvi g. Nazarij Grižon, član kluba biciklistov „Tržaškega Sokola“ v 38 min. 15 sek., kateremu je bilo podeljeno I. darilo (zlata svetinja); drugig. Josip G. Kranjc, tudi član kluba biciklistov „Trž. Sokola“ v 41 m. 15 sek. in je odnesel II. darilo (srebrna svetinja); tretji g. Ernest Širca, član kolesarskega društva „Gorica“ v 41 min. 25 sek., ki je dobil III. darilo (bronasto svetinjo) in četrti gosp. Avgustin Paškulin, tudi član klesarskega društva „Gorica“ v 43 m. 05 sek., kateremu je bilo podeljeno IV. darilo (pohvalno pismo).

Ozirom na to, da je cesta iz Mirnega do Devina 18 km. dolga in da je omenjenega dne bila močno nasuta in razrita vsled deževnega vremena in ker je vrhu tega pihal nasproten veter, mora se reči, da so dosegli vsi štirje zmagovalci, in osobito g. Nazarij Grižon, precej lep rekord.

Drugi članov kolikor kolesarskega društva „Gorica“ toliko kluba biciklistov „Trž. Sokola“ se je zbralo v Devinu jako lepo število in ti le so po dovršeni dirki napravili kratek izlet v okolico devinsko.

Po izletu je bil v prostorih g. Plesa v Devinu banket, katerega so se udeležili vsi izletniki in tekom katerega so se vrstile razne napitnice. Pobanketu je bila kaj živahna razbodna zabava.

Ker so se začeli dvigati črni oblaki, ki izvestno niso priljubljeni kolesarjem, so bili izletniki primorani pretrgati toli krasno zabavo in vrniti se že okolo 6. ure zvečer v ožjo domovino, se željo, da se v kratkem zopet snidejo na slovenskih tleh.

Kolesarskemu društvu „Gorica“ in klubu biciklistov „Tržaškega Sokola“ mora se res čestitati na vspehu te prve skupne dirke in skupnega izleta in je le želeto, da bi se večkrat prijavili taki skupni izleti, ker se s tem vzdiguje ugled in razvoj društev in se tim bolj utrjuje prijateljski odnosi, spajajoči enakomisljenike. V to ime kličemo tudi mi tem narodnim kolesarjem krepki: Zdravo!

Komadi po 1 stotinko. Razni mali obrtniki tržaški, osobito prodajalci tobaka tožili so se, da primanjkuje v prometu komadov po 1 stotinko. Finančno ravnateljstvo objavlja radi tega, da imajo državne blagajne pri deželni finančni blagajni v Trstu in davčnih uradih primerno zalogo komadov po 1 stotinko na razpolago. Kdor jih želi imeti, more jih zamenjati v drug denar.

Ribos v ječi. O tej žalostni junakinji, čije zločin je vsem Tržačanom izvestno še v živem spominu, prinesel je neki tukajšnji list v svoji številki dne 1. aprila vest, da dospel zvečer v spremstvu dveh orožnikov v Trst. Marsikojna najvna duša hitela je res na kolodvor — v april. Toda, kar povemo danes tu o tej hudodelki, čije tovariš, obešeni Maffei je že zdavna segnil v črni zemlji, to je tako značilno za nasilni značaj te ženske. Kakor znano, bila je Ribos obsojena na 18letno ječo zaradi umora bančnega uradnika Mozetiča. To kaznen prestaja v kaznilnici za ženske v Begnjah na Gorenjskem. Kakor poročajo od tam, je kaznjenka Ribos tako svojeglavna, nepokorna in nasilna toliko nasproti nižemu pazniškemu osebju, kolikor celó nasproti voditeljici kaznilnice, baronici Lazzarinijevi, da je sklenilo vodstvo, da je ne predloži leta 1898. povodom cesarjevega jubileja v Najvišje pomiloščenje. V ostalem pa Ribos nje kazni baje ne peče nič kaj, kajti zredila se je znatno.

Otrovani huzarji. Z Dunaja poročajo včerajšnjega dne: Poslednje dni obolelo je v vojašnici za konjištvo „Josefstädter-Kaserne“ na Dunaju nenadoma 60 huzarjev. Vse je kazalo na to, da so otrovani. Ta ali oni zdravnik je pa vendar menil, da je ta bolezen kolerina. Slednjič so vendar prišli na to, da so bili dotični vojaki res zastrupljeni, in sicer svincom, ki je prišel neposredno v dotiko z jedili, ker se je v nekaterih kotlih že odrabil kositar. Vsem bolnikom obrnilo se je že na bolje.

Nekoliko črtic o princezinji Jeleni Črnogorski. Sedaj, ko ves politični in nepolitični svet govori o zaroki italijanskega prestolonaslednika, princa Viktorja Emanuela, s princesinjo Jeleno Črnogorsko, je umestno, da objavimo tu nekoliko črtic o morebitni bodoči kraljici Italije. Princesinja Jelena, jedna prvih krasotic Evrope, prekoračila je svoje 23. leto, kajti rojena bila je dne 8. januarja 1873. na Cetinju. Oče ji je, kakor znano, vladar Črnogore, knez Nikola Petrovič-Njegoš, rojen leta 1841., mati pa princesinja Milena Vukotičeva, rojena leta 1847. Princesinja Jelena je tretja hči Črnogorskega kneza. Najstarejša sestra je princesinja Milica, poročena s Petrom Nikolajevičem, velikim knezom ruskim, druga pa Stana, poročena z velikim vojvodo Leuchtenburškim. Razven teh dveh starejših, poročenih sester, pa ima princesinja Jelena še šest mlajših bratov in sester, in sicer: Danila (prestolonaslednik), Anko, Mirka, Ksenijo, Vero in Peter. V črnogorski obitelji je torej 6 hčer in trije sinovi.

Loterijske številke, izžrebane dne 19. t. m.:
Praga 3, 16, 30, 71, 67.
Lvov 39, 82, 78, 88, 21.

Najnovejše vesti.

Dunaj 20. Ministerski predsednik grof Bardeni dospel je danes jutraj iz Štajerske semkaj. — Minister za zunanje stvari, grof Goluchovski, odpotoval je sinoč v Lbl.

Belgrad 19. Iz službenega vira poročajo, da so Arnavti pri Presevu, na turški zemlji, dve uri od Varne, ubili turškega konzula v Tranji. Arnavti so ga po pomoti vzeli za kaimakama iz Preseva, kojemu je bil namenjen nasip.

Sredec 19. Danes, deseti dan, odkar je pričela ministerska kriza, še ni ničesar znano o definitivni rešitvi. Govori se, da je knez Ferdinand pozval Cankova v Rilski samostan, z druge strani pa trdi, da Cankov niti ni ostavil Sredca. Druga govorica pravi, da bode bržkone imenovan major Hesapčiev naslednikom Petrova. Splošno mnenje je pa to, da je ta kandidatura nemogoča.

Carigrad 20. Turška vlada je prijavila odposlanikom, da se je 28 grških častnikov v uniformi izkrcalo na dveh krajih Krete. Dovedi da so s seboj 3 gorske topove, 2000 chassepot-pusk in 70.000 nabojev.

Pariz 20. „Agence Havas“ javlja iz Aten, da je Borović paša stavil predlog, naj se narodni zbor odloži, da se morejo poslanci posvetovati o važnih vprašanjih. Poslanci so baje pripravljeni vsprejeti ta predlog.

Rim 20. Glasom semkaj došlih poročil, vsprejelo je italijansko prebivalstvo toliko po Italiji, kolikor po kolonijah v inozemstvu velikim zadoščanjem vest o zaroki princa Neapeljskega.

Jayna zahvala.

Podpisnemu načelniku je prijetna in častna naloga tem potom izrekanju najskrenejšo zahvalo za plemeniti dar, ki ga je na žrtvenik domovinske ljubezni položil velecejenji in blagorodni gospod Josip Gorup, veletržec, veleposestnik itd. na Reki, naklonivši moški podružnici družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu dve delnici „Narodnega doma“ v Novem mestu. Bog plati blagodušnem prijatelju naše zapuščene šolske mladine; Bog daj, da bi njegov rodoljubni vzgled vzbudil še obilo navdušenih naslednikov!

Načelnikstvo moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu, dne 19. avgusta 1896.

Trgovinske berzovske in vesti.
Praga. Neračunirani sladkor ter. 12.60, oktober-december 12.70, malo bolje.
Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst s carino v celoti odpošiljatelj pravo f. 85.50 85.75 Concasse 87.25—87.60 Četvrti 38.50 — V glavah (sodin) 39.75 —
Hamburg. Kava Santos good average za avgust 64.75 za december 62. —
Hamburg. Santos good average za september 53.25 za december 51. —, za mare 1897. f. 51. —, mirno.

Dunajska borza 20. avgusta 1896.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.55	101.60
„ „ v srebru	101.55	101.60
Avstrijska renta v zlatu	123.55	123.70
„ „ v srebru	101.10	101.20
Kreditne akcije	861. —	861.75
London 10 let.	119.65	119.65
Napoleoni	9.50	9.50
20 mark	11.72	11.72
100 italj. fr.	44.15	44.30

Učenci

sprejmejo se pod ugodnimi pogoji na stanovanje in hrano v ulici Amalia št. 10 II. Natančneje se pozive pri „Tržaškem podpornem in bralnem društvu“ ulica Stadion št. 19 I.

Mladenič,

v 18-19 letu svoje dobe, iz dobre hiše, dovršivši drugo c. k. realko, išče službo v slovenskem ali nemškem jeziku, najraje v kateri pisarni, ali pa kje drugod njemu dostojno delo. Odgovori naj se pošiljajo naravnost uredništvu „Edinosti“ ulica Caserma šte. 13.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisočerni cvet“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidom. Jeden omot za zdravljenje, stoji 10 nš, ter se dobiva v odlikovani lekarni.

PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

Zaloga pohištva

tvrdke Alessandro Levi Minzi

Trst, Via Ribergo, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka, bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih stla. — Na zahtevanje ilustrovan cenik zastojni in franco. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

FILIJALKA

G. K. priv. avst. kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na	V napoleonih za
3-dnevni odkaz 2 1/2%	30-dnevni odkaz 2 1/2%
3- „ 2 1/2%	3-mesečni 2 1/2%
3- „ 3 1/2%	6- „ 2 1/2%

Za pisma, katera se morejo izplačati v posojanjih bankovnih avst. valj, stopijo nova obrestne takse v krepot z dnem 5. febrara, 9. febrara in odnoso 2. marča t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 1/2% na vsako avto. V napoleonih brez obresti.

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Grad, Bilitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Incourt, Celovec, Ljubljana, Lina, Olomouc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez troškov

Kupnja in prodaja

vrednosn. diviz. kakor tudi novčnega kupnosa proti odbitku 1 1/2% provizije.

inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predajni

na jamčevna listine pogoji po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna p. ma na katerikoli mesto.

Vložki v pohranu

sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlat ali srebrni denar, inozemski bankovni itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnom kursu.

Trst, 2. febrara 1896.